

Joy D. Jones

Algühingu
üldjuhataja

Valmistu TEMPLIKS iga päev

Kui ma olin üheksa-aastane, oli mul imeline Algühingu õpetaja nimega õde Kohler. Olin väga häbelik ja tema oli nii õrn, et mulle meeldis temaga koos olla. Ühel päeval andis ta igapäevale meist paberilehe. Me kõik kirjutasime, mida me soovime teha, kui vanemaks saame. Mina kirjutasin: „Õppida ülikoolis ja abielluda templis.” Ma kleepisin selle paberilehe oma kapiukse kohale. Õhtuti paistis tänavavalgusti valgus minu aknast sisse. Ma vaatasin oma paberilehte. See meenutas mulle, et ma soovin templisse minna.

Tol ajal oli maailmas vaid 12 templit. Ma soovisin külastada neid kõiki.

Alati, kui minu ema ja isa puhkust planeerisid, viisid nad meie pere templisse. Me elasime Ameerika Ühendriikides Oregoni osariigis. Lähim tempel asus ligi 1000 km kaugusel Kanadas Alberta maakonnas Cardstonis. Meie autol polnud õhukonditsioneer. Istusin koos venna ja õega tagaistmel. Riputasime märja rätiku autoaknast välja. Seejärel panime selle endale kaela peale, et end jahutada.

Kui lõpuks templit nägime, olime vaimustuses! Ma ei teadnud, mis seal sees toimub, kuid meie vanemad olid alati rõõmsad, kui nad sealt väljusid. Ma teadsin,

et tempel on väga tähtis. Ma teadsin, et see on Issanda koda. (Pildil olen mina valges särgis.)

Kui olin saanud 12-aastaseks, õnnestus mul teha templiristimisi mitmes templis. Kui ma kohtasin oma tulevast abikaasat, sain teada, et ka tema armastab templit. Me abiellusime Utah' osariigis Manti templis.

Te võite valmistuda templiks iga päev. Minge templisse alati kui võimalik. Puudutage templi seinu. Kui minu lapselaps Jarret oli 11-aastane, uuris ta igal pühapäeval koos isaga pereajalugu. Ta leidis üle 200 esivanema nime. Nüüd on ta 12-aastane ja ta võib nende esivanemate eest teha templitööd.

Kui te olete templis, võite kõndida seal, kus kõndis Jeesus. See on Tema koda. Ma loodan, et palvetate iga päev, et Taevane Isa aitaks teil valmistuda sisenema templisse ja tunda Tema armastust. ■